

Notulen

***van het verhandelde in de
vergadering van provinciale staten
van Utrecht***

gehouden op 8 september 2003

Naamlijst

van de leden van provinciale staten van Utrecht

Vergadering 8 september 2003

mr. B. Staal, voorzitter

drs. W.L.F. van Herwijnen, griffier

drs. R.P.F. Bijkerk, Veenendaal

dr. R. Bisschop, Veenendaal

A.J. van Bokkem, Amersfoort

drs. W.J. Bos, Oud Zuilen

mevr. ir. S. van Bruggen, Amersfoort

J.L.M.M. Damen, Leersum

mevr. drs. M.C. Das, Utrecht

mevr. drs. A.J. Dekker, Odijk

drs. A.J. Ditewig, Bilthoven

mevr. A.J.M. van Dongen, Woerden

mevr. P. Doornenbal-van der Vlist, Lopik

mr. J.H. Ekkers, Vianen

mevr. mr. K.J. Fokker, Driebergen

drs. J.H. Gaaikema, Mijdrecht

drs. J.F.M. Gaillard, Leusden

M. van de Groep, Bunschoten

E. Jongsma, Kamerik

mevr. A. Jonkers-Cornelisse, Eemnes

mevr. mr. M.N. Kallen-Morren, Zeist

mevr. G.B. van Keulen-Saenger, Tull en 't Waal

F. Killi, Amersfoort

S.J. Klarenbeek, Soesterberg

J.F.M. Kloppenborg, Utrecht

M. van der Kolk, Utrecht

J. Konijnenbelt, Leusden

drs. J.A.J. Konings, Vleuten

mevr. J.C. Kramer, Bunschoten

C.J. van Kranenburg, Driebergen

mevr. D. Lamers-Tiecken, Nieuwegein

D.C. van Leeuwen Boomkamp, Loenen aan de Vecht

M.F. van Leeuwen, Maartensdijk

dr. B. Levering, Montfoort

mr. A.G. van Malenstein, Maarn

drs. A. Najib, Utrecht

mevr. H. Nap, Veenendaal

drs. B. Nugteren, Utrecht

drs. G.W.M. van Odijk, Bosch en Duin

mevr. drs. ing. I.L. Oostlander, Amersfoort

drs. J.H.A. van Oostrum, Houten

drs. J.Ph. Overbeek, Utrecht

mevr. P. Pieper-Hagen, Mijdrecht

drs. W.M. van der Poel, Loenen aan de Vecht

P.C. Pollmann, Doorn

mevr. A.H. Raven, Utrecht

mr. J.G.M. Reerink, Zeist

mr. drs. F.Th.M. Rohof, Utrecht

drs. T.G.P.M. Ruijs, Zeist

P.Seldenrijk, Eemnes

mevr. drs. R.C.M. Stadhouders, Bilthoven

mr. J.J.J. Streefland, Utrecht

S.D. Swane, Maarssen

mevr. ir. A.A. Swets, Utrecht

drs. G.H. Terpstra, Utrecht

drs. R. Vis, Amersfoort

F.J. Vos, Werkhoven

R.E. de Vries, Utrecht

L de Vries, Harmelen

ir. B.A. Witteman, Kockengen

Bladwijzer

op de notulen van provinciale staten van Utrecht

Vergadering 8 september 2003

Onderwerp	Bladzijde	Nummer
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 17 juni 2003, dienst/sector PAI, nummer PS2003BEM33, inzake lening gemeente Wijk bij Duurstede ter ondersteuning van de voorfinanciering herstel archieven. Daartoe besloten	20	PS2003BEM33
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 26 juni 2003, dienst /sector SGU, nummer PS2003BEM34, inzake Benoeming PS-leden in gremia. Daartoe besloten	20	PS2003BEM34
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 19 augustus 2003, dienst/sector CS, nummer PS2003BEM35, tot vaststelling van de 6 ^e wijziging van de begroting 2003. Daartoe besloten	29	PS2003BEM35
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 7 augustus 2003, dienst/sector SGU, nummer PS2003BEM36, inzake benoemingen in de Awb-adviescommissies PS. Daartoe besloten	20	PS2003BEM36
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 25 augustus 2003, dienst/sector PSU/SGU, nummer 2003 PSU 000048i inzake aanbeveling herbenoeming commissaris van de Koningin Daartoe besloten	15 en 16	PS2003BEM
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 3 september 2003, dienst/sector WEM/KAB/BMS, nummer PS2003BEM41, tot het voor kennisgeving aannemen van de informatie inzake wateroverlast door dijkdoorbraak te Wilnis. Daartoe besloten	23 t/m 29	PS2003BEM41
Motie 1, ingediend door alle fracties, inzake een rapportage over de staat van de secundaire waterkeringen. De motie is aanvaard. Daartoe besloten	23 en 24 29	

Onderwerp	Bladzijde	Nummer
Motie 2, ingediend door alle fracties, inzake een financiële bijdrage als tegemoetkoming in de schade tengevolge van de dijkdoorbraak in Wilnis.	25	
De motie is aanvaard.		
Daartoe besloten	29	
STATEN (provinciale)		
Onderzoek geloofsbrieven van mevrouw J. Vonk-Vedder te Abcoude en mevrouw S.D. Oosterhuis te Leusden, benoemd tot leden van Provinciale Staten van Utrecht in de vacatures ontstaan door het vertrek van respectievelijk de heer drs. G.H. Terpstra en de heer drs. J.F.M. Gaillard.	14	
Beëdiging van de Statenleden mevrouw J. Vonk-Vedder en mevrouw S.D. Oosterhuis.	14	
Ingekomen stukken	16	
Notulen vergadering 19 en 26 mei 2003.....	16	
Afscheid van de heren drs. G.H. Terpstra en drs. J.F.M. Gaillard.	29 t/m 33	
Vragenhalfuurtje		
Mondelinge vragen van de heer mr. drs. F.Th.M. Rohof inzake de gespitste aansluiting Driebergen-Zeist op de A12.....	16 t/m 20	

Onderwerp	Bladzijde	Nummer
WATER EN MILIEU		
<p>Voorstel van Gedeputeerde Staten van 1 juli 2003, dienst/sector WEM/MSM, nummer PS2003WEM13, tot dekking benodigde middelen t.b.v. regierol Professionalisering van de Handhaving.</p>		
Daartoe besloten	20 t/m 22	PS2003WEM13
<p>Voorstel van Gedeputeerde Staten van 1 juli 2003, dienst/sector WEM/Strategie, nummer PS2003WEM15, tot verlenging van de geldingsduur van het Waterhuishoudingsplan 1999 - 2003.</p>		
Daartoe besloten	23	PS2003WEM15
ZORG, CULTUUR EN WELZIJN		
<p>Voorstel van Gedeputeerde Staten van 1 juli 2003, dienst/sector WEB/WMO, nummer PS2003ZCW01, tot positieve advisering aan het Commissariaat voor de Media inzake de representativiteit van de regionale omroep en bekostiging van de regionale omroep.</p>		
Daartoe besloten	29	PS2003ZCW01

Presentielijst

Vergadering 8 september 2003.

Voorzitter: de heer mr. B. Staal, commissaris van
de Koningin.

Griffier: de heer drs. W.L.F. van Herwijnen

Aanwezig:

drs. R.P.F. Bijkerk, Veenendaal	mevr. H. Nap, Veenendaal
dr. R. Bisschop, Veenendaal	W. de Niet, Zeist
A.J. van Bokkem, Amersfoort	drs. B. Nugteren, Utrecht
drs. W.J. Bos, Oud Zuilen	mevr. S.D. Oosterhuis, Leusden
mevr. ir. S. van Bruggen, Amersfoort	mevr. drs. ing. I.L. Oostlander, Amersfoort
J.L.M.M. Damen, Leersum	drs. J.H.A. van Oostrum, Houten
mevr. drs. M.C. Das, Utrecht	drs. J.Ph. Overbeek, Utrecht
mevr. drs. A.J. Dekker, Odijk	mevr. P. Pieper-Hagen, Mijdrecht
drs. A.J. Ditewig, Bilthoven	drs. W.M. van der Poel, Loenen aan de Vecht
mevr. P. Doornenbal-van der Vlist, Lopik	P.C. Pollmann, Doorn
mr. J.H. Ekkers, Vianen	mevr. A.H. Raven, Utrecht
mevr. mr. K.J. Fokker, Driebergen	mr. J.G.M. Reerink, Zeist
drs. J.H. Gaaikema, Mijdrecht	mr. drs. F.Th.M. Rohof, Utrecht
M. van de Groep, Bunschoten	drs. T.G.P.M. Ruijs, Zeist
H. Hooijer, Amersfoort	J.L.N. Schreurs, Utrecht
E. Jongasma, Kamerik	P.Seldenrijk, Eemnes
mevr. mr. M.N. Kallen-Morren, Zeist	mevr. drs. R.C.M. Stadhouders, Bilthoven
mevr. G.B. van Keulen-Saenger, Tull en 't Waal	mr. J.J.J. Streefland, Utrecht
F. Killi, Amersfoort	S.D. Swane, Maarssen
S.J. Klarenbeek, Soesterberg	mevr. ir. A.A. Swets, Utrecht
H.R.A.L. Klein Kranenburg, Hagestein	B. de Vogel, Driebergen
J.F.M. Kloppenborg, Utrecht	mevr.. J. Vonk-Vedder, Abcoude
M. van der Kolk, Utrecht	R.E. de Vries, Utrecht
J. Konijnenbelt, Leusden	L de Vries, Harmelen
drs. J.A.J. Konings, Vleuten	ir. B.A. Witteman, Kockengen
mevr. J.C. Kramer, Bunschoten	
C.J. van Kranenburg, Driebergen	
Mevr. D. Lamers-Tiecken, Nieuwegein	
M.F. van Leeuwen, Maartensdijk	
D.C. van Leeuwen Boomkamp, Loenen aan de Vecht	
dr. B. Levering, Montfoort	
mr. A.G. van Malenstein, Maarn	
drs. A. Najib, Utrecht	

Afwezig

mevr. A.J.M. van Dongen, Woerden
mevr. A. Jonkers-Cornelisse, Eemnes
drs. G.W.M. van Odijk, Bosch en Duin
drs. R. Vis, Amersfoort
F.J. Vos, Werkhoven

Leden van Gedeputeerde Staten

J.G.P. van Bergen, Wijk bij Duurstede
J. Binnekamp, IJsselstein
mevr. mr. J.G.J. Kamp, Breukelen
drs. J.P.J. Lokker, Soest
dr. G. Mik, Utrecht
dr. J. Streng, Mijdrecht

Opening

De VOORZITTER: Staten van Utrecht, ik open uw vergadering. Ik deel u mee dat bericht van verhuizing is ontvangen van de heren Vis, Vos, Van Odijk en van mevrouw Jonkers en mevrouw Van Dongen.

May I also give a special word of welcome to our guests from abroad, colleagues in government from Tanzania. I hope that your exchange with the gemeente Loenen will give you a very fruitful stay in our country. Nice to have you here as guests of honour. Thank you.

Alvorens ik het eerste agendapunt aan de orde stel, wil ik zeggen dat in het fractievoorzittersoverleg aandacht is gevraagd voor de mobiele telefoons. Er was een oude afspraak dat die in de Statenzaal niet beantwoord worden. Inmiddels is de techniek zo ver dat je ook stil gealarmeerd kunt worden in plaats van door een alarm van allerlei volksliederen. Je kunt er overigens ook een heel rustig piepje erop zetten. Wat echter steeds meer gebeurt, is dat mensen op weg naar buiten toe hun telefoon beginnen te beantwoorden en in het vervelendste geval zelfs achterin de zaal staan te telefoneren. Dat is niet de bedoeling.

Een vriendelijk verzoek. Als u uw mobiele telefoon aan hebt staan met veel alarm, het zij zo. Spreekt u echter niet voordat u buiten deze zaal bent.

Onderzoek geloofsbrieven van mevrouw J. Vonk-Vedder wonende te Abcoude en mevrouw S.D. Oosterhuis wonende te Leusden, benoemd tot leden van Provinciale Staten van Utrecht in de vacatures ontstaan door het vertrek van respectievelijk de heer drs. G.H. Terpstra en de heer drs. J.F.M. Gaillard.

De VOORZITTER: Ik geef het woord aan mevrouw Raven als voorzitter van de commissie onderzoek geloofsbrieven.

Mevrouw RAVEN (CDA): Mijnheer de Voorzitter! De commissie heeft de geloofsbrieven van mevrouw J. Vonk-Vedder en van mevrouw S.D. Oosterhuis onderzocht. De commissie heeft de geloofsbrieven in orde bevonden. Wij adviseren de Staten over te gaan tot benoeming.

De VOORZITTER: Waarvan akte. Daarmee kunnen beide kandidaten toegelaten worden als lid van Provinciale Staten van Utrecht.

Ik verzoek de vice-voorzitter van de Staten en de griffier de beide kandidaten binnen te geleiden.

Beëdiging krachtens artikel 14 van de Grondwet van:

1. mevrouw J. Vonk-Vedder als lid van Provinciale Staten.

2. mevrouw S.D. Oosterhuis als lid van Provinciale Staten.

De VOORZITTER: Ik verzoek u allen te gaan staan.

Dan ga ik over tot eedaflegging door beide nieuwe Statenleden.

“Ik zweer dat ik om tot lid van Provinciale Staten benoemd te worden, rechtstreeks noch middellijk onder welke naam of welk voorwendsel ook, enige gift of gunst heb gegeven of beloofd.

Ik zweer dat ik om iets in dit ambt te doen of te laten rechtstreeks noch middellijk enig geschenk of enige belofte heb aangenomen of zal aannemen.

Ik zweer dat ik getrouw zal zijn aan de Grondwet, dat ik de wetten zal nakomen en dat ik mijn plichten als lid van het provinciaal bestuur naar eer en geweten zal vervullen.”

Mevrouw VONK: Zo waarlijk helpe mij God Almachtig.

Mevrouw OOSTERHUIS: Zo waarlijk helpe mij God Almachtig.

De VOORZITTER: Dank u zeer. Dan wens ik u vooral veel plezier bij het zeer nuttige werk in Provinciale Staten. Voor een enkeling is het een ‘aha-erlebnis’, maar het vertegenwoordigend werk in de gemeenteraad doet niet onder voor het werk in de Staten. Dus ook dat is een ‘aha-erlebnis’. Van harte gefeliciteerd.

Ik schors de vergadering voor enkele ogenblikken. Daarna zal de heer Bijkerk de besloten vergadering voorzitten voor de behandeling van agendapunt 4.

De heer Staal verlaat de vergadering.

Schorsing van 14.18 uur tot 14.34 uur.

De heer Staal komt weer ter vergadering.

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering en geef het woord aan de heer Bijkerk.

De heer BIJKERK (GL): Mijnheer de Voorzitter! Als plaatsvervangend voorzitter is het mij een eer zodadelijk het besluit dat de Staten daarnet in beslotenheid hebben genomen en nu openbaar wordt, voor te lezen. Ik kan u melden dat dit besluit met algemene stemmen is aangenomen door de Staten. Het besluit luidt als volgt:

“Provinciale Staten van Utrecht;

Gelet op het bepaalde in de artikelen 61a, 61c en 61d van de Provinciewet en de ministeriële circulaire procedureregels herbenoeming commissaris van de Koningin van 29 januari 2002 en de provinciale verordening herbenoeming commissaris van de Koningin van 30 juni 2003;

Gelet op het voorstel van de vertrouwenscommissie van 25 augustus 2003;

Overwegende:

- dat in overleg met het ministerie van Binnenlandse Zaken een procedure is vastgelegd in de verordening herbenoeming commissaris van de Koningin d.d. 30 juni 2003, gericht op het doen van een aanbeveling aan de minister van Binnenlandse Zaken over de herbenoeming van de commissaris van de Koningin in de provincie Utrecht in de Statenvergadering van 8 september 2003;
- dat op basis van genoemde verordening een vertrouwenscommissie is samengesteld, bestaande uit de negen fractievoorzitters, de eerste loco-commissaris en de secretaris-algemeen directeur (de beide laatste zonder stemrecht) en onder voorzitterschap van de plaatsvervangend voorzitter van Provinciale Staten;
- dat de vertrouwenscommissie bijeengekomen is op 10 juli, 18 en 25 augustus 2003;
- dat zij kennisgenomen heeft van de profiel-schets van 3 september 1997 en de

klankbordgesprekken van de commissaris van de Koningin met de fractievoorzitters in het najaar van 2001;

- dat de vertrouwenscommissie aanvullende criteria gesteld heeft naar aanleiding van de nieuwe werkwijze van de provincie Utrecht (Presterende Provincie) en de invoering van het dualisme en deze aanvullende criteria ter kennis heeft gebracht van de commissaris van de Koningin;
- dat zij vervolgens gereflecteerd heeft over het functioneren van de commissaris van de Koningin en deze reflecties met hem heeft besproken;
- dat deze procedure uitmondt in een positief eindoordeel van de vertrouwenscommissie, gebaseerd op een breed vertrouwen in zijn functioneren;

Besluiten:

De minister van Binnenlandse Zaken unaniem aan te bevelen mr. B. Staal te herbenoemen voor een tweede ambtstermijn als commissaris van de Koningin van de provincie Utrecht.”

Ik meld nogmaals dat dit besluit met algemene stemmen is aanvaard.

Ik wil u namens de Staten reeds in dit stadium, waarin het nagelbijten natuurlijk nog echt niet voorbij is, gelukwensen met het voltooien van deze eerste stap. Ik zal namens de Staten u gaarne nader toespreken op het moment dat het Koninklijk Besluit is gevallen.

De VOORZITTER: Dank u wel, mijnheer Bijkerk. Mag ik, vooruitlopend op zaken die ons nog te wachten staan, het volgende zeggen? U refereert namelijk terecht aan het feit dat na de aanbeveling het kabinet er nog naar kijkt en dat de Koningin nog haar handtekening zet. In een gedemocratiseerd land als het onze echter, weten wij inmiddels ook met deze vernieuwde procedure wat de zwaarte van een aanbeveling is. Vanzelfsprekend, zeker gelet op mijn functie, zal ik mijn volle dankbaarheid pas tonen op het moment dat het zo ver is. Mag ik de op een na hoogste dankbaarheid in elk geval wel tonen, voor het feit dat uit uw besluit een – zo mag ik het toch wel zeggen – breed vertrouwen klinkt.

Vooraf van mijn kant mag ik u zeggen dat dit wederzijds is. Bij een benoeming als deze, - wat ik zelf al eerder heb gezegd - in een bevoorrechte functie, past ook het vertrouwen van beide kanten. Ik mag in uw midden graag zeggen dat ik met veel plezier terugdenk aan het gesprek met uw commissie. Wij hebben daar open gesproken over de afgelopen zes jaar en ook open gesproken over wat de komende zes jaar nieuw kan zijn, met name waar het gaat om het dualisme. En ook daar, en eerder ook bij de minister, heb ik graag gezegd dat ik nog langer blijf in het Utrechtse, omdat ik het een bevoorrechte functie vind, een leuke functie, en omdat ik Utrecht een provincie vind qua sfeer waar ik mij zeer thuis voel.

Ik dank via u de commissie en de Staten voor het vertrouwen dat uit deze aanbeveling blijkt. Ik hoop dat waar te maken, maar ik weet ook dat vooruitgang boeken in het provinciaal bestuur alleen maar waar te maken is als je dat samen doet. Bovendien ben ik er de mens niet naar om in mijn eentje te werken; dat lijkt mij vreselijk saai. Ik hoop met u op dezelfde constructieve en hier en daar ook op een soms vrolijke manier verder te kunnen werken aan de provincie Utrecht in het belang van haar burgers. Zeer bedankt voor het vertrouwen. Ik hoop het te kunnen waarmaken. Dank u wel.

Ingekomen stukken

1. Brief van AKD, Prinsen, Van Wijnen te Amsterdam d.d. 14 mei 2003 betr. Structuurvisie gemeente Zeist.
2. Brief van VROM d.d. 23 juni 2003 betr. Delta-metropool.
3. Brief van Kamer van Koophandel d.d. 26 juni 2003 betr. Nieuwe Holl. Waterlinie.
4. Brief van A. Kok te Utrecht d.d. 27 juni 2003 betr. besteding ISV-gelden.
5. Brief gemeente Soest d.d. 2 juli 2003 betr. Vliegbasis Soesterberg.
6. Brief van Belangen Woerdense Inwoners d.d. 4 juli 2003 betr. milieurapportage windmolens ("Startnotitie MER")

7. Brief van Stichting Heiligenbergerbeekdal d.d. 7 juli 2003 betr. plusstrook A28.
8. Brief van P.F.C. Jansen, fractie SP gemeente Utrecht betr. vestiging XL supermarkt.
9. Brief van Bewoners Haanwijk te Harmelen d.d. 14 juli 2003 betr. nieuwbouw brug.
10. Brief van Benistant & v. Breugel te Utrecht d.d. 25 juli 2003 betr. aanleg Gaasperwaard te Vianen.
11. Brief van Vereniging "Leersum Natúúrlijk" d.d. 12 augustus 2003 betr. "anders en beter".
12. Brief van Gemeente Soest d.d. 4 juli 2003 betr. motie Vliegbasis Soesterberg.

De VOORZITTER: In het fractievoorzittersoverleg is voorgesteld de ingekomen stukken onder de nrs. 1, 7, 10 en 11 via de commissie te doen afhandelen.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig de voorgestelde wijzen van afdoening, met de aantekening dat de stukken onder de nummers 1, 7, 10 en 11 via de commissie zullen worden afgehandeld.

Notulen vergadering 19 en 26 mei 2003.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten de notulen van de vergadering van 19 mei en 26 mei 2003 vast te stellen, met inachtneming van het erratum.

Vragenhalfuurtje

De VOORZITTER: Vragen zijn gesteld door de heer Rohof inzake de A12.

Ik moet u erop wijzen dat de interruptiemicrofoons helaas niet werken. Wij zijn nog een beetje aan het stoeien met de installatie. Vrijdag zijn de microfoons getest en nu werken ze niet. De microfoons op uw plaats doen het wel, dus mocht daartoe aanleiding zijn dan kunt u daarvan gebruik maken.

De heer ROHOF (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Op 30 juni 2003 hebben Provinciale Staten van Utrecht het besluit genomen om een bedrag van €

6.000.000 beschikbaar te stellen voor de meerkosten van een gesplitste aansluiting van Driebergen en Zeist op de A12. Omdat ook de gemeenten Zeist, Driebergen en het BRU bereid zijn ieder 25% van de meerkosten voor de gesplitste aansluiting voor hun rekening te nemen, kan een verbreding van de Hoofdstraat in Driebergen over een totale lengte van 1500 meter worden voorkomen. Bovendien zal door deze oplossing het kwetsbare deel van de Stichtse Lustwarande zowel ecologisch als landschappelijk minder zwaar worden getroffen. Zoals onderzoeken hebben aangegeven moeten infrastructurele maatregelen bij de aansluiting van Driebergen en Zeist op de A12 worden genomen, omdat anders onaantoonbare fileproblematiek in de gemeenten Zeist en Driebergen dreigt te ontstaan en het stationsgebied bovendien onbereikbaar zal worden.

Inmiddels heeft de fractie van de VVD begrepen dat de minister de provincie, de gemeenten Zeist en Driebergen alsmede het BRU, heeft laten weten niet te kunnen instemmen met het voorstel om te komen tot een gesplitste aansluiting van Driebergen en Zeist op de A12. Voorzover wij goed zijn geïnformeerd voert de minister een aantal argumenten aan voor haar besluit. Ten eerste wordt door de minister gesteld dat het door de regio beschikbaar gestelde bedrag onvoldoende is om de meerkosten van de gesplitste aansluiting te dekken. Ten tweede hebben wij begrepen dat de planologische inpassing van de gesplitste aansluiting naar het oordeel van de minister tot ernstige vertraging zal leiden van de wegverbreding van de A12. Ten derde wordt aangevoerd dat de minister van oordeel is dat infrastructurele aanpassingen in de aansluiting van Driebergen en Zeist op de A12 vooralsnog niet noodzakelijk zijn.

Naar aanleiding van deze informatie hebben wij de volgende vragen aan het college van Gedeputeerde Staten:

1. Heeft de minister van Verkeer en Waterstaat het college schriftelijk geïnformeerd over het feit dat zij niet kan instemmen met de gesplitste aansluiting van Driebergen en Zeist op de A12?
2. Indien vraag 1 bevestigend wordt beantwoord, kunt u dan aangeven op welke datum de minister u over haar standpunt heeft geïnformeerd, en waarom de Staten dan wel in elk geval de

leden van de commissie IME (Infrastructuur, Mobiliteit en Economie) niet direct over deze ontwikkeling in kennis zijn gesteld?

3. Indien vraag 1 bevestigend wordt beantwoord, kunt u dan exact aangeven welke argumenten de minister voor de afwijzing van het voorstel om tot gesplitste aansluiting te komen heeft aangevoerd?
4. Indien vraag 1 bevestigend wordt beantwoord, kunt u dan aangeven of u over de afwijzing van de minister in overleg bent getreden met de gemeenten Zeist en Driebergen en het BRU, en of er ook persoonlijke contacten zijn geweest met de minister dan wel in elk geval het ministerie over de afwijzing van het voorstel voor de gesplitste aansluiting van Driebergen/Zeist op de A12?
5. Indien vraag 1 bevestigend wordt beantwoord, kan dan worden aangegeven welke initiatieven - individueel dan wel gezamenlijk met de gemeenten Zeist, Driebergen en het BRU - het college voornemens is te ondernemen om alsnog te komen tot de door deze Staten zo gewenste gesplitste aansluiting van Driebergen en Zeist op de A12?
6. Kan het college de toezegging doen dat de Staten adequaat worden geïnformeerd over de ontwikkelingen betreffende de gesplitste aansluiting van Driebergen en Zeist op de A12?

De heer MIK (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik zal de vragen van de heer Rohof beantwoorden in de volgorde van de vraagstellingen.

1. Heeft de minister van Verkeer en Waterstaat het college schriftelijk geïnformeerd over het feit dat zij niet kan instemmen met de gesplitste aansluiting van Driebergen en Zeist op de A12? Het antwoord luidt: de minister heeft per brief aan de gemeenten Driebergen-Rijsenburg en Zeist, het BRU en de provincie laten weten dat: "er geen zwaarwegende argumenten zijn thans te kiezen voor een gesplitste aansluiting en daarmee af te wijken van de voorgenomen hele aansluiting".
2. Indien vraag 1 bevestigend wordt beantwoord, kunt u dan aangeven op welke datum de minister u over haar standpunt heeft geïnformeerd, en waarom de Staten dan wel in elk geval de leden van de commissie IME niet direct over

deze ontwikkeling in kennis zijn gesteld?
Het antwoord luidt: de brief van de minister, gedateerd 5 augustus 2003, is op 8 augustus 2003 ontvangen.

Mevrouw NAP (CDA): Mijnheer de Voorzitter!
Mag ik namens de fractie van het CDA een aanvullende vraag stellen?

De VOORZITTER: Ik stel voor dat de gedeputeerde eerst zijn antwoorden afmaakt. Vervolgens is er gelegenheid voor een tweede termijn.

De heer MIK (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik vervolg mijn antwoord op de tweede vraag. De brief was een antwoord op het schrijven van de regionale partners van 2 juli 2003; vlak na de Statenvergadering, waarin zij op de hoogte is gesteld van de bereidheid van deze partners om de benodigde middelen om de meerkosten van de gesplitste aansluiting te bekostigen, beschikbaar te stellen. Verzocht is om een bestuurlijk overleg over de verdere invulling van de samenwerking inclusief de procedurele en juridische problematiek en de koppeling met de spoor kruising, zoals die hier bij motie is benadrukt.

Na ontvangst van de brief is direct een aantal acties ondernomen om tot uitvoering van de wens van Provinciale Staten te komen. Vorige week dinsdag hebben Gedeputeerde Staten besloten als resultaat van die acties, om de brief van de minister met een overzicht van de genomen acties naar de commissie IME te zenden, die op 18 september vergadert. Uw vragen kruisten derhalve deze actie uit het college. Daarom geef ik nu alvast een overzicht van de door het college genomen acties.

Direct na ontvangst van de brief is er overleg geweest tussen de voorzitter van Gedeputeerde Staten en de burgemeester van Zeist in de vakantietijd, om te komen tot alsnog een bestuurlijk overleg met de minister. Hiertoe is door de HID (Hoofdinspecteur-directeur) van Rijkswaterstaat contact gelegd met het ministerie. Van mijn kant is er daarna contact geweest met alle regionale partners en de HID. Dat heeft geresulteerd in de belofte dat er eind september/begin oktober alsnog een bestuurlijk overleg met de minister over deze kwestie zal worden georganiseerd. Vooraf is er reeds een bestuurlijk overleg ter voorbereiding, van het BRU, Zeist

en Driebergen met de provincie georganiseerd. Wij zitten er dus bovenop.

Brief en acties worden derhalve, zo heeft het college vorige week besloten, met de commissie IME gecommuniceerd, zoals al is gezegd.

3. Indien vraag 1 bevestigend wordt beantwoord, kunt u dan exact aangeven welke argumenten de minister voor de afwijzing van het voorstel om tot gesplitste aansluiting te komen heeft aangevoerd?

Het antwoord op deze vraag luidt: in de brief van de minister worden vier redenen genoemd, namelijk de angst voor vertraging van de uitvoering van de Spoedwet, het feit dat de noodzaak tot verbreding van de N225 zich niet voor 2010 zal voordoen, landschappelijke en ecologische overwegingen en de overigens verrassende stelling: dat de meerkosten het bedrag van bijna € 25.000.000 zouden overschrijden. Al deze argumenten hebben wij ook in Provinciale Staten reeds met elkaar besproken.

De regionale partners delen, zoals bekend, deze argumentatie niet, terwijl die zich ook niet verhouden tot het door minister zelf – de vorige minister – gevraagde oordeel van de regionale partners over de dekking van de meerkosten. Onze acties waren namelijk een gevolg op de vraag van de minister. Alle reden dus voor een bestuurlijk overleg, met de inzet zoals wij die hier, in de Staten, hebben afgesproken.

4. Indien vraag 1 bevestigend wordt beantwoord, kunt u dan aangeven of u over de afwijzing van de minister in overleg bent getreden met de gemeenten Zeist en Driebergen en het BRU, en of er ook persoonlijke contacten zijn geweest met de minister dan wel in elk geval het ministerie over de afwijzing van het voorstel voor de gesplitste aansluiting van Driebergen/Zeist op de A12?

Het antwoord hierop is vanzelfsprekend: ja, dat heb ik hiervoor al duidelijk gemaakt.

5. Indien vraag 1 bevestigend wordt beantwoord, kan dan worden aangegeven welke initiatieven - individueel dan wel gezamenlijk met de gemeenten Zeist, Driebergen en het BRU - het college voornemens is te ondernemen om alsnog te komen tot de door deze Staten zo ge-

wenste gesplitste aansluiting van Driebergen en Zeist op de A12?

Het antwoord luidt, bijna vanzelfsprekend: wij trekken hier gelijk op met het BRU, Zeist en Driebergen. Bestuurlijk overleg met deze partners om verdere initiatieven te ontwikkelen naar de minister toe en naar het bestuurlijk overleg toe, is al georganiseerd.

6. Kan het college de toezegging doen dat de Staten adequaat worden geïnformeerd over de ontwikkelingen betreffende de gesplitste aansluiting van Driebergen en Zeist op de A12?

Antwoord is: uiteraard doen wij dat, zoals zo-even is gezegd, via de commissie IME. De vergadering van deze commissie van volgende week is daarvan het begin.

De VOORZITTER: Mijnheer Rohof, wilt u een tweede termijn?

De heer ROHOF (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ja, dank u wel. Ik dank de gedeputeerde voor zijn beantwoording. Ik ben blij dat het college, zoals het er nu in elk geval uitziet en zoals ik nu heb kunnen begrijpen, actief bezig is om er toch voor te zorgen dat de gesplitste aansluiting gerealiseerd kan worden. Ik vind het jammer, dat wil ik hier toch gezegd hebben, dat als de brief op 8 augustus door de provincie is ontvangen, de commissieleden daarvan verder geen weet hebben. Ik hoop dat iets dergelijks in de toekomst op een andere manier kan worden geregeld. Het gaat namelijk om een zeer belangwekkende ontwikkeling. Ik ben ook zeer nieuwsgierig naar de argumentatie van de minister, dat de meerkosten kennelijk niet voldoende zijn om te komen tot de aanleg van de N225.

Wij hebben grote zorgen over de brief van de minister. Laat daarover geen enkel misverstand bestaan. Ik begrijp van de gedeputeerde dat de zaak ook in de commissievergadering van 18 september aan de orde zal worden gesteld. Ik denk dat het goed is dat wij dan de discussie over dit onderwerp verder gaan voeren.

Mevrouw NAP (CDA): Mijnheer de Voorzitter! De fractie van het CDA wil zich volledig aansluiten bij de fractie van de VVD. Ik wil nog wel graag een aanvullende vraag stellen. Hoe is het mogelijk, als op 8 augustus een brief binnenkomt over dit on-

derwerp, dat vervolgens een vergadering van de commissie IME van 28 augustus niet doorgaat wegens gebrek aan punten? Wij denken dat er zeker een punt te bespreken viel.

De heer KLOPPENBORG (GL): Mijnheer de Voorzitter! Tijdens de discussie in de Staten en uit de stukken die ons toen voorlagen, is duidelijk gebleken dat een belangrijk deel van de problematiek is veroorzaakt door de problematiek van de gelijkvloerse spoorwegovergang bij station Driebergen-Zeist. Ik denk dat dit element, dat in de Statenuitspraak naar voren is gekomen, ook nu sterk naar voren moet komen in de discussie met de minister over de vraag of zij bereid is om de problematiek die er bestaat op het gebied van doorstroming, op te lossen door het naar voren halen van de ongelijkvloerse kruising bij Driebergen-Zeist.

De heer VAN DER KOLK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ook wij zijn zeer onaangenaam verrast door deze opvatting van de minister van Verkeer en Waterstaat. Wij maken ons ernstig zorgen over de leefbaarheid straks op de Hoofdstraat in Driebergen en in Zeist. Dat is een van de belangrijkste redenen waarom tot deze oplossing voor een gesplitste aansluiting is gekomen. Wij zijn erg benieuwd naar de stukken die ons in de commissie zullen bereiken. Naar aanleiding daarvan hopen wij tot een goede uitkomst te komen als straks dat bestuurlijk overleg met de minister wordt gevoerd.

De heer MIK (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik hoef niet te zeggen dat ook het college onaangenaam verrast was door de tekst van de brief van de minister, omdat wij vanzelfsprekend op basis van het besluit van de Staten bestuurlijk overleg hadden aangevraagd. Dan vind ik ook dat dit bestuurlijk overleg er moet komen. Dat wordt dus alsnog georganiseerd.

De heer Rohof zegt het jammer te vinden dat de commissie de brief niet eerder heeft gehad. Ik ben dat niet met hem eens. Provinciale Staten hebben een besluit genomen en het is de taak van Gedeputeerde Staten om dat besluit uit te voeren. Er komen altijd allerlei brieven naar ons toe; de een belangrijk, de ander minder belangrijk. Deze brief is vanzelfsprekend belangrijk, maar deze brief betekent voor mij niet dat daarmee de discussie is afgelopen. Het is eerder een begin van het hele spel dan

dat dit het einde is. Het college heeft er voor gekozen te zeggen direct aan de slag te gaan, de commissie niet alleen te informeren over het feit dat die brief er is, maar ook over alle acties die wij hebben ondernomen en die wij nog bezig zijn te ondernemen. Daarmee kan ervoor gezorgd worden dat het besluit van de Staten wordt uitgevoerd. Dat is hetgeen de Staten van het college mogen vragen en daarom komt het volgende week aan de orde, want op dat ogenblik heeft het college de verschillende acties op een rijtje gezet. Ongetwijfeld is dan het overleg met de minister nog niet geweest. De datum is er nog niet, maar de toezegging ligt er van het ministerie dat dit eind september/begin oktober zal zijn, met alle regionale partners. Dan zal het uiteraard zeer belangrijk zijn dat wij goed beslagen ten ijs komen, samen met die regionale partners. Daarmee is overigens uw ongerustheid, die ik deel, niet weggenomen. De brief ligt er namelijk wel. Wij wisten dat het geen gelopen race was, ook niet na de laatste Statenvergadering, maar dat het vechten zal moeten doorgaan.

Met de heer Kloppenborg ben ik het eens dat in dat gesprek ook de ondergrondse spoorwegovergang aan de orde moet komen. Naar aanleiding van de ingediende motie, stond dat heel prominent in de brief van de regionale partners. Dit kwam veel minder helder naar voren in het antwoord dat wij in de vakantie van de minister hebben ontvangen. Dat wordt dus een van de belangrijke punten die wij in dat bestuurlijk overleg aan de orde zullen hebben. Uiteraard zullen wij u daarvan op de hoogte houden, maar het is zo – nu wij met elkaar een besluit hebben genomen - dat aan ons de taak is dat besluit zo goed mogelijk uit te voeren. Als er een moment komt dat wij vrezen voor een kink in de kabel, dan moeten wij terug naar de Staten. Ik beschouw de brief van de minister wel als een kink in de kabel, maar ik beschouw het eerder ook als een start van een aantal acties van onze kant om te bereiken wat de Staten hebben besloten, dan dat dat het einde daarvan is.

De VOORZITTER Ik sluit hiermee het Vragen-halfuurtje.

PS2003BEM33

Voorstel van Gedeputeerde Staten van 17 juni 2003 inzake lening gemeente Wijk bij Duurstede

ter ondersteuning van de voorfinanciering herstel archieven.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig het voorstel.

PS2003BEM34

Voorstel van Gedeputeerde Staten van 26 juni 2003 inzake benoeming PS-leden in gremia.

De VOORZITTER: U hebt de lijst met namen aangehouden. Die lijst is nog eens gecheckt en welbevonden in het fractievoorzittersoverleg. Uit uw stilzwijgen daarover concludeer ik dat u daarmee bij acclamatie instemt.

Zonder beraadslaging besluiten Provinciale Staten bij acclamatie overeenkomstig het voorstel.

PS2003BEM36

Voorstel van Gedeputeerde Staten van 7 augustus 2003 inzake benoemingen in de Awb-adviescommissies PS.

De VOORZITTER: Ook daarover ligt een voorstel bij u voor, met naam en toenaam. Ook dat is in het Fractievoorzittersconvent nog eens bevestigd. Als u daarin geen reden ziet daarop te reageren, concludeer ik dat u ook dat voorstel bij acclamatie goedkeurt.

Zonder beraadslaging besluiten Provinciale Staten bij acclamatie overeenkomstig het voorstel.

PS2003WEM13

Voorstel van Gedeputeerde Staten van 1 juli 2003 tot dekking benodigde middelen t.b.v. regierol Professionalisering van de Handhaving.

De heer JONGSMA (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Naar de mening van de fractie van het CDA heeft de inhoudelijke kant van de nota een goede bespreking gehad in de commissievergadering van 25 augustus. Ik wil graag een compliment geven voor de heldere wijze van het deelverslag. Dat stelt ons allen in staat het nog eens goed na te lezen. De gedeputeerde heeft duidelijk gemaakt dat hij het accent wil leggen op de routing van het vervoer van gevaarlijke stoffen en dat in samenwerking met

betrokken bedrijven en gemeenten. Voor het slagen van zo'n aanpak is immers een goede samenwerking van belang. Wij steunen dat graag. Daarnaast wordt via het streekplan ook, waar mogelijk, aan de externe veiligheid aandacht gegeven. De suggestie van het CDA om te komen tot een jaarwerkplan krijgt de aandacht van de gedeputeerde. Wij verwachten dat in de commissie WEM (Water en Milieu) daarover te zijner tijd van gedachten kan worden gewisseld. Het CDA kan zich vinden in de voorgestelde aanpak, zoals vermeld in het projectdocument.

Wat de financiële middelen betreft moet gezegd worden, dat wij van mening zijn dat de behoefte aan middelen voor dit project eind 2002 al aanwezig waren. Wij kunnen billijken, gelet op de uitleg van de gedeputeerde, dat de omvang van de nodige middelen te laat bekend was om deze nog in de begroting 2003 op te nemen. Omdat wij het project steunen, gaan wij akkoord met het dekkingsvoorstel.

De heer REERINK(PvdA): Mijnheer de Voorzitter! De fractie van de PvdA kan akkoord gaan met het gevraagde krediet voor 2003, maar wil bij deze nota toch een paar kanttekeningen plaatsen. Het eerste punt dat ons opviel, is de kwaliteit van de notitie. Wij hopen dat de kwaliteit van het project beter zal zijn dan de kwaliteit van de notitie. Wij misten overigens in de nota een paar punten, waar wij in de commissie ook al op hebben gewezen: personeelsbeleid, scholingsbeleid. Bij een project hoort een heldere doelstelling met meetbare resultaten. Dat "meetbare" halen wij niet uit de nota en daarom was de toetsing onmogelijk. Ik wil het college dan ook op twee punten een verzoek doen.

Het eerste is een vraag. Als uiteindelijk bij het project blijkt dat de beoogde verbetering van de kwaliteit niet haalbaar is per 1 januari 2005, is de provincie dan bereid te participeren in de milieucentra zoals de minister die bedoeld heeft? Het tweede punt is het volgende. Nu de criteria niet helder zijn en het traject vragen oproept in de tijdspanne, is de vraag die onze fractie stelt: is het college bereid in het eerste kwartaal van 2004 een tussentijdse rapportage te doen – met een overzicht van de knelpunten en de successen -, zodat even-

tueel tot bijstelling of tot verbetering van het traject kan worden gekomen voor 1 januari 2005? Wij vragen dit mede omdat wij geen inhoudelijk debat hebben gevoerd in de commissie. Het kan zijn dat nadere, inhoudelijke maatregelen nodig zijn.

Mevrouw DAS (GL): Mijnheer de Voorzitter! In de commissie hebben wij over de inhoud uitgebreid gediscussieerd. Ik zal het dus kort houden. Professionalisering van de milieuhandhaving vindt GL van groot belang. Uit de nulmeting blijkt dat des te meer; er is nog veel te doen bij een groot aantal van de Utrechtse gemeenten.

Veiligheid en handhaving krijgen terecht landelijk op dit moment veel aandacht en prioriteit. Dat moet het in de provincie Utrecht ook krijgen. De provincie zelf kan in haar eigen rol het goede voorbeeld geven door voor haar eigen vergunningverlening en handhaving een hoog niveau te halen en daarnaast, zoals ook in dit plan wordt voorgesteld, de gemeenten daarbij te stimuleren. Wij hopen dat de uitvoering voortvarend zal doorgaan volgens de voorgestelde planning. Wij stemmen in met het voorstel om de kosten van 2003 onder de algemene middelen te boeken.

De heer BISSCHOP (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Het wordt een beetje saai, want ook wij zijn het met het voorstel eens. Toch nog een kanttekening. Het is voor ons niet zo, dat hoe dan ook onder alle omstandigheden, per se de provincie deze rol zal moeten blijven vervullen. Ik geef het college graag in overweging, dat wat ons betreft ook intern 2005 een moment van evaluatie is; hebben wij nu de optimale vorm gevonden? Zo niet, dan moeten wij als provincie ook eventueel de moed hebben te zeggen: wij kunnen dit toch beter in de regionale instituten die daarvoor beoogd waren, onderbrengen. Verder is onze fractie akkoord, alleen nodigen wij het college uit op dat punt ferme uitspraken te doen.

De heer BINNEKAMP (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Inderdaad, wij hebben in de commissie zeer uitvoerig over deze nota gesproken. Daar is het plan van aanpak zelf ook aan de orde geweest; hoe het gekomen is dat het wat verouderd was en dat er hier en daar een nieuwe datum opgeprikt was. Ik heb al gezegd dat dit door de omstandigheden helaas gebeurd is. Wij zullen in de toekomst zeker

nauwlettend erop toezien dat plannen die al in de derde fase zitten, aan de Staten worden voorgelegd. Ik zal er zeker op toezien dat er in de toekomst een zeer actueel plan van aanpak zal zijn op welk onderwerp dan ook.

De heer Jongasma spreekt over de routing en ruimtelijke beleid. Vergeeft u mij, maar hebben wij het daarover niet gehad bij de nota Externe Veiligheid? Hier hebben wij het minder over verkeer, maar over handhaving door organisaties en wij zouden als provincie die handhaving te professionaliseren en te bepalen aan welke normen handhaving moet voldoen. Desondanks kan hij akkoord gaan, ook met de financiële dekking. Ik ben het CDA daarvoor zeer erkentelijk. De fractie van de PvdA gaat ook akkoord met het krediet en voegt er een vraagstelling aan toe. Men vraagt zich af hoe het zit met het scholingsbeleid en wat er verder gebeurt als het allemaal niet haalbaar blijkt. Natuurlijk gaan wij intern, als het gaat om de deskundigheid en als het gaat om het voltooiën van de plannen, die deskundigheid bevorderen. Dat zullen wij zeker moeten doen, want wil je die rol, die overigens bij de provincie zal worden neergelegd, adequaat invullen, dan zal dat op basis van een bepaalde deskundigheid moeten plaatsvinden. Ik zeg daarmee niet, dat de deskundigheid niet in huis is, maar doordat je nieuwe normen stelt die in het programma heel manifest aan de orde komen, zul je moeten kijken of je intern die deskundigheid op peil zou moeten brengen.

Als blijkt dat de beoogde verbetering niet realiseerbaar, niet haalbaar is, is de provincie dan bereid te kijken naar de regionale milieudiensten? Ik heb al gezegd dat wij op dit moment een belangrijke taak hebben in het beoordelen van de verbeterplannen. Die taak is ons opgelegd door het Rijk. Wij zullen straks bij wet – de wet Milieubeheer zal gewijzigd worden – ook zeker in dat kader een grotere rol gaan spelen dan nu het geval is. Dat betekent dat als een gebied, een regio niet voldoet aan de uitgangspunten, wij te zijner tijd daarvoor regels kunnen gaan vaststellen. Het college is op dit moment van mening dat de regionale milieudiensten uitstekend werken. U heeft dat in de rapportage kunnen lezen. Maar, zeg ik tegen de heer Reerink, blijkt gaandeweg het hele proces dat gemeenten het toch niet voor elkaar kunnen boksen, om het zo maar

even te zeggen, dan ga ik zeker met die gemeenten aan tafel zitten om die gemeenten te bewegen zich aan te sluiten bij de milieudiensten. Ik kan dat niet verplicht stellen, maar met de wetswijziging die op komst is, kan ik wel nadere regels ten aanzien van die gemeente in kwestie gaan stellen.

Het Rijk bedoelde overigens ook nog veel bredere milieudiensten dan regionale milieudiensten. Daarvan ben ik op dit moment geen voorstander.

De heer REERINK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik bedoelde inderdaad de huidige milieudiensten en niet de situatie die de minister op het oog had. Dat gaat namelijk veel breder.

De heer BINNEKAMP (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Dan zijn de heer Reerink en ik het met elkaar eens.

Gevraagd is naar een rapportage in het eerste kwartaal. Ik was al voornemens dat sowieso te doen. Het is een belangrijk project en volgend jaar, het jaar 2004, is fase vier aan de orde, de implementatie van alles op deze plannen. Het lijkt mij een goede zaak dat ik de Staten daarvan zeker op de hoogte houd en van hoe dat proces zich ontwikkelt.

Of wij gemeenten zullen stimuleren? Dat heb ik al gezegd: ja, natuurlijk. De kern van het verhaal is, dat gemeenten hun taak proberen op te pakken zoals het in het hele professionaliseringstraject is verwoord. Wij gaan daarin zeker een ondersteunde rol spelen, zeg ik tegen mevrouw Das. Ik verzeker u dat wij gemeenten zullen aansporen op dat terrein alles te doen om die handhaving in te bedden zoals dat eigenlijk niet zou moeten.

Ten slotte stelde de heer Bisschop een vraag over de optimale vorm. Ja, wij moeten maar zien hoe het allemaal werkt bij de implementatie. Of dat niet verder opgepakt moet worden in regionaal verband, is een vraag waarop ik zo-even al antwoord heb gegeven: daar ben ik voor, maar wij kunnen dat niet verplichtend opleggen aan gemeenten. Ik denk ook niet dat dat goed zou zijn. Het zou beter zijn gemeenten te overtuigen, als zij hun rol niet zelfstandig zouden kunnen invullen, dat het goed is dat zij zich aansluiten bij de regionale milieudienst.

De VOORZITTER: Is er reden tot een tweede termijn? Dat is niet het geval. Verlangt iemand stemming? Ook niet het geval.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten hierna overeenkomstig het voorstel.

De VOORZITTER: Ik schors de vergadering voor enkele ogenblikken om te kijken of het probleem met de geluidsinstallatie kan worden verholpen.

Schorsing van 15.16 – 15.17 uur.

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering. Het probleem valt niet te verhelpen, maar u moet weten dat als iemand de spreker interrumpeert, dat de spreker opnieuw de knop moet indrukken om weer het woord te krijgen.

Dat moet deze middag lukken en wij zullen er alles aan doen om het de volgende keer in orde te hebben.

PS2003WEM15

Voorstel van Gedeputeerde Staten van 1 juli 2003 tot verlenging van de geldingsduur van het Waterhuishoudingsplan 1999 - 2003.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig het voorstel.

PS2003BEM41

Voorstel van Gedeputeerde Staten van 3 september 2003 tot het voor kennisgeving aannemen van de informatie inzake wateroverlast door dijkdoorbraak te Wilnis.

De heer VAN DE GROEP (ChristenUnie) Mijnheer de Voorzitter! Namens de Staten, dank voor de informatie die ons heeft bereikt en op de agenda voor vandaag is geplaatst. De situatie in Wilnis geeft alle aanleiding, niet alleen in de commissie, maar ook in de Statenvergadering hierover nader van gedachten te wisselen. Vanuit de Staten zult u twee bijdragen horen. Mijn college Van Leeuwen zal ingaan op het onderwerp "Schade". Ik zal enige woorden wijden aan de rol van de provincie met betrekking tot het toezicht op de waterschappen. Volgens het stuk zoals wij dat hebben ontvangen, gaat er in het IPO-verband – dus tussen de gezamenlijke provincies - gesproken worden over vast te stellen normen van hoe om te gaan met die secundaire waterkeringen: wanneer deugen ze en wanneer deugen ze niet? Dat is een goede zaak; er

moet helderheid komen over wat een adequate voorziening is als wij spreken over de secundaire waterkeringen.

Ook wij willen echter, als Staten hier vandaag bijeen, als volksvertegenwoordigers, niet slechts genoegen nemen met het kennismaken van de gang van zaken, zoals die aan ons is voorgelegd. Cruciaal in de komende tijd is namelijk de aanpak en de uitslag van het onderzoek in Wilnis, waaruit duidelijk zou moeten blijken welke oorzaak ten grondslag lag aan hetgeen er is gebeurd en ook wat wij vervolgens verder in onze provincie binnen en buiten de gemeente De Ronde Venen hebben aan waterkeringen die in dito staat verkeren en waaraan dus ook risico's kunnen worden ontleend of extra risico's buiten de risico's die wij nu al kennen. Vandaar dat ik nu namens de Staten een motie wil indienen, ondertekend door alle fractievoorzitters. De motie luidt als volgt:

Motie 1 (alle fracties)

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 8 september 2003;

constaterende:

- *dat het college van Gedeputeerde Staten voorstelt om in het IPO-verband een discussie aan te gaan over de wijze waarop de provincie haar toezichthoudende taak concreet dient in te vullen;*
- *dat het college, eveneens in IPO-verband, wil nagaan of aan de waterschappen de verplichting moet worden opgelegd tot periodieke rapportage over de waterstaatkundige toestand van de secundaire waterkeringen;*

overwegende:

- *dat de provincie een toezichthoudende taak heeft ten aanzien van de waterschappen;*
- *dat dit toezicht tot op heden veelal reactief van aard is;*

ondersteunen:

de voorstellen van het college om genoemde discussie in IPO-verband aan te gaan, maar wensen terzake op de hoogte te

worden gesteld van een tijdpad;

verzoeken het college daarnaast:

- *de Staten te informeren over de opdracht van het onderzoek dat na de dijkdoorbraak in Wilnis van 26 augustus 2003 van de zijde van het waterschap is verstrekt;*
- *de Staten te informeren over de samenstelling van de eventuele begeleidingscommissie en de opdrachtnemer van dat onderzoek;*
- *grote druk te zetten op de tijdige oplevering van de resultaten van dat onderzoek;*
- *de Staten daarover periodiek te informeren;*

verzoeken het college als toezichthouder op de waterschappen:

- *de waterschappen werkzaam binnen de provincie te verzoeken uiterlijk 1 november 2003 te rapporteren aan het college over de staat van de secundaire waterkeringen in de provincie;*
- *afhankelijk van de staat van deze waterkeringen, van de waterschappen conclusies te verlangen en een plan van aanpak indien dat noodzakelijk blijkt,*

en gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: De motie is voldoende ondertekend en maakt derhalve onderdeel uit van de besluitslagen. De motie zal worden vermenigvuldigd en rondgedeeld.

De heer VAN DE GROEP (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Ik zou het op prijs stellen als u, voorzitter, ons zou kunnen informeren over de actuele stand van zaken met betrekking tot het overleg in de Driehoek, waaraan u als voorzitter samen met de burgemeester en de dijkgraaf deelneemt, omdat het uit de recente krantenberichten lijkt alsof dat niet zo goed op orde is.

De heer VAN LEEUWEN (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Eveneens dank middels de nota die u verstrekt heeft, dat er gelegenheid is in te gaan op een belangrijk aspect van hetgeen zich in Wilnis heeft vertrokken, namelijk de gevolgen van een ander. Want immers, toen in de vroege ochtend

van 26 augustus die ramp zich voltrok, ontstond een geweldige materiële schade, die zich vertaalt in een aantal gevolgen, waaronder ook emotionele schade in een kleine dorpsgemeenschap, die op een unieke wijze een natuurverschijnsel naar zich toe zag komen met grote gevolgen. Het is dankzij een daadkrachtig en vooral snel ingrijpen van betrokkenen vanuit de gemeente De Ronde Venen, het hoogheemraadschap, maar ook politie en brandweer, dat de gevolgen enigszins konden worden gekanaliseerd. Vanaf deze plaats willen wij ook graag als Staten onze waardering uitspreken voor de voorbeeldige inzet van alle partijen in dit toch wel erg grote gebeuren.

U heeft ons uitvoerig geïnformeerd. En vanaf deze plaats willen wij als Staten aan degenen die vanuit het college van Gedeputeerde Staten daarbij betrokken zijn, de portefeuillehouder maar ook u, als voorzitter en commissaris van de Koningin, onze waardering uitspreken voor de wijze waarop u vanuit de provincie niet alleen uw formele rol heeft ingevuld, maar ook een stukje warme betrokkenheid heeft laten zien. U heeft het gezicht van de provincie ook echt concreet gestalte gegeven op een wijze die heel veel waardering heeft ondervonden, ook bij de bevolking.

Naast die werkbezoeken van uw kant, is er ook een werkbezoek geweest vanuit de provincie. Wij hebben ons persoonlijk kunnen overtuigen van de grote materiële gevolgen en van de schade die dat met zich meebrengt, zowel aan de zijde waarop dat verwacht werd – waar de wijkdoorbraak plaatsvond – als aan de andere zijde, waar niemand in eerste instantie aan gedacht had - de grote afkalving -, waardoor er enorme schade ontstond, als aan de grote schade aan de woonwijken. En natuurlijk ligt er een aantal problemen. Wij waren getuige van de emotionele schade die zich daar voordoet, maar ook van de professionele hulpverlening. Met andere woorden: daar omheen is op een heel professionele wijze invulling gegeven aan een stuk verantwoordelijkheid die overheden en anderen hebben als dit plaatsvindt.

Vervolgens hebben wij in de commissie BEM (Bestuur en Middelen) met elkaar uitvoerig stilgestaan bij het aspect waar de motie die door collega Van de Groep is ingediend, van spreekt, maar wij hebben ook stilgestaan bij de schadegevolgen. Wij heb-

ben samen geconstateerd dat het in elk geval niet goed is daar incidentenpolitiek op te bedrijven. Ook niet goed is het als provincie alleen iets te gaan doen, maar als wij actie ondernemen dat in te bedenken in datgene wat eerstverantwoordelijken moeten doen: de rijksoverheid en het hoogheemraadschap. Het is een buitengewoon belangrijke zaak dat wij vanmiddag hier, als gezamenlijke Staten, een motie op tafel kunnen leggen die juist als het gaat om, naast je daadwerkelijke belangstelling en inzet, nu ook je financiële rol als provincie daadwerkelijk in te kunnen vullen. De rijksoverheid heeft een besluit genomen; een schadetoekenning zal plaatsvinden. Die is echter niet volledig; er zijn gedupeerden die daar wellicht buiten vallen. Er zijn burgers en bedrijven die grote schade hebben en een gemeente die voor grote investeringen staat. Al met al zijn het zaken waarvan het goed is die in beeld te brengen, om daar waar aanvullend op de rijksvergoeding een provinciale bijdrage te kunnen leveren, dat ook concreet zal worden gedaan.

Namens alle fracties dienen wij de motie in, als bijdrage in de nood van de bevolking in Wilnis, waarin wij constateren hetgeen zojuist genoemd is:

Motie 2 (alle fracties)

Provinciale Staten van Utrecht, in vergadering bijeen op 8 september 2003;

constaterende:

- *dat het college van Gedeputeerde Staten heeft uitgesproken vanuit een positieve grondhouding een tegemoetkoming te willen leveren aan de schade die gedupeerden in Wilnis hebben geleden door de dijkdoorbraak op 26 augustus 2003;*
- *dat het college van Gedeputeerde Staten een besluit inzake een financiële bijdrage afhankelijk stelt van een concrete rijksbetrokkenheid in dezen;*

overwegende:

- *dat het kabinet op voorstel van minister Remkes van Binnenlandse Zaken op donderdag 5 september besloten heeft een tegemoetkoming te verlenen aan de schade ten gevolge*

van de dijkdoorbraak die onverzekerbaar, onverhaalbaar en onvermijdbaar was;

- *dat de omvang van de schadevergoeding in ieder geval niet de omvang van de schade dekt;*
- *dat nu het moment is aangebroken om daadwerkelijk aan de bevolking en met name de gedupeerden van Wilnis kenbaar te maken dat de provincie hier ook in financieel opzicht een rol vervult;*

verzoeken het college:

- *de Staten een voorstel te doen toekomen voor een substantiële financiële tegemoetkoming aan de schade als gevolg van de dijkdoorbraak in Wilnis;*
- *deze bijdrage aanvullend te doen zijn op de tegemoetkoming in de schade vanuit de WTS (Wet Tegemoetkoming Schade bij rampen en zware ongevallen), voor die gedupeerden die onverwilt tussen wal en schip dreigen te geraken of een substantiële eigen bijdrage moeten betalen ten gevolge van de geleden schade,*

en gaan over tot de orde van de dag.

De VOORZITTER: De motie is voldoende ondertekend en maakt derhalve onderdeel uit van de besprekingen. De motie zal worden vermenigvuldigd en rondgedeeld.

Voor het deel dat aan mij is gevraagd, begin ik u vanzelfsprekend te danken voor de complimenten, maar dat ik daar vooral ook bijzeg dat die vooral ook de burgemeester behoren te treffen. Dat van dichtbij ziend, spreek ik hier graag in het openbaar mijn respect uit voor de wijze waarop zij met haar medewerkers, haar staf, aan de problemen het hoofd heeft geboden, inclusief alle bemoeienis die daar tot op de dag van vandaag nog mee gemoeid is. Ik breng haar graag die complimenten over. Ik neem aan dat u dat inderdaad in bredere zin bedoelde.

Wat de vraag betreft over de verhouding in de Driehoek, neem ik aan dat daarmee wordt bedoeld op de dijkgraaf, de burgemeester en de beide bestuurders van dit college in de hoedanigheid van

commissaris van de Koningin en gedeputeerde verantwoordelijk voor Water. Vanzelfsprekend moet zo'n samenwerking bij een dergelijke situatie op gang komen. Daarbij heb ik niet zo veel problemen gezien, zij het dat een wat technische benadering vanuit het waterschap goed gekoppeld moet worden aan de meer emotionele benadering die een burgemeester heeft te hanteren. Daarover hebben wij echter in het begin goed kunnen spreken en dat is goed op gang gekomen. Van de kant van de dijkgraaf is zeker ook belangstelling getoond voor die emotionele kant van de zijde van de burgerij. Hij is ook op bijeenkomst aldaar geweest. Ik kan niet anders zeggen dan dat de samenwerking tussen die beide bestuurslagen goed is verlopen.

Ook ik heb kennis genomen van publicaties, maar de burgemeester van De Ronde Venen heeft mij vanmorgen ongevraagd laten weten dat zij zich distantieert van die publicaties, omdat daar zaken door elkaar gehaald worden en verkeerde zaken aan elkaar geknoopt worden. Ik heb daar verder ook niets van gemerkt, ook niet van de kant van het waterschap. Morgen hebben wij weer een bestuurlijk overleg om nog eens even terug te kijken en om vooruit te kijken. Van gebrek aan samenwerking is geen enkele sprake, zij het dat natuurlijk ieder zijn eigen verantwoordelijkheid heeft, zij het dat wij ook wel in het verleden de vraag zijn nagegaan wat nu precies de technische staat is van die waterkeringen. Daar ligt natuurlijk een belangrijke vraag. Die is vervat in de motie van de Staten. Maar niemand, helemaal niemand heeft kunnen voorspellen dat dit zomaar zou gebeuren. Als voorbeeld kan ik u noemen dat al vier weken tevoren op rijksniveau onder leiding van de minister van Binnenlandse Zaken is nagedacht over allerlei gevolgen van de droogte en over allerlei nare situaties die daaruit zouden kunnen voortvloeien. En er was nooit iemand die heeft nagedacht over dit gevolg. Waar wel voor gewaarschuwd is, is dat bij hervatten van hevige regen er een probleem zou kunnen ontstaan. Dat was ook de waarschuwing van de waterschappen. Maar niemand heeft gewaarschuwd voor deze gevolgen. Dat neemt natuurlijk niet weg dat de gevolgen als zodanig van dien aard zijn, ook technisch gezien, dat wij nu de vinger aan de pols moeten houden. Dat doen wij ook. Ook bij een tweede dreiging die er was is adequaat gereageerd, ook door het waterschap, door voorzichtigheidshalve toch maar zand

aan te brengen. Ook nu nog zijn wij dagelijks doende om te kijken of er voorzorgsmaatregelen genomen moeten worden voor die dijkdelen die ook bij wat toenemende regen mankementen vertonen.

Wat betreft de bestuurlijke samenwerking kan ik niet anders zeggen dan dat iedereen daar zijn verantwoordelijkheid kent, dat overleg natuurlijk nodig is, maar dat het tot nu toe elke keer leidt tot een adequate benadering.

Voor het overige geef ik het woord aan de heer Binnekamp.

De heer BINNEKAMP (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb nog maar net kennis genomen van de inhoud van de moties. Op basis daarvan en op basis van een aantal genoemde overwegingen heb ik behoefte aan een kort beraad met het college.

De VOORZITTER: Ik schors de vergadering voor tien minuten.

Schorsing van 15.32 uur tot 15.41 uur.

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering.

De heer BINNEKAMP (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil beginnen met een reactie op de woorden van de heer Van de Groep die namens de Staten iets heeft gezegd over het toezicht ten aanzien van de waterschappen en het onderzoek dat op dit moment door het waterschap gehouden wordt naar de oorzaak van de verschuiving.

In de notitie die de Staten is gezonden, staat inderdaad dat het college graag in IPO-verband samenhang wil zien ten aanzien van het toezicht. Misschien is het niet duidelijk, maar wat daarmee bedoeld wordt is dat toch vanuit het IPO bekeken moet worden welke normen ontwikkeld zouden moeten worden waaraan dijken, met name secundaire keringen, qua stabiliteit en qua hoogten zouden moeten voldoen. Dat is een proces, zeg ik tegen de heer Van de Groep, dat al enige jaren aan de gang is. Ik heb begrepen dat over enige tijd daarover wat nadere informatie zal komen en overgegaan zou kunnen worden tot het vaststellen van normen. Ik denk dat het goed is – zo zou men de notitie ook moeten verstaan – dat wij binnen IPO-verband ten aanzien van de normen met betrekking

tot de controle op de secundaire keringen één geluid zouden moeten laten horen en één methode zouden willen volgen. Dit laat onverlet dat het college een eigenstandige verantwoordelijkheid heeft als het gaat om de controle die bij wet is neergelegd, daar waar het gaat om toezicht. Het in IPO-verband zoeken naar normen, naar methodes en rekenregels wil niet zeggen dat het college zijn controletaak niet in zijn algemeenheid zou moeten uitvoeren. Dat doet het college wel. Ik kan de Staten zeggen dat ik op 29 augustus namens het college al gevraagd heb naar een aantal zaken, waaronder de vraag mij een opgave te doen toekomen van de dijken: hoe sterk zijn de dijken, hoe zwak zijn de dijken? Vragen die ik op redelijk korte termijn beantwoord wilde zien.

Ik had toch even behoefte u deze nadere toelichting te geven, mijnheer Van de Groep. Het gaat om twee dingen. Het in IPO-verband zoeken naar spelregels en methodieken en anderzijds de controletaak die het college van Gedeputeerde Staten, die de provincie zelfstandig zou moeten uitvoeren buiten die normen om en dat het college op gezette tijden zou kunnen vragen, op basis van de normen die via het IPO-verband zijn aangereikt, hoe het is met de toestand van de dijken. Tegen die achtergrond kan ik melden dat het college sympathiek staat tegenover motie 1 en daarmee absoluut geen moeite heeft. Integendeel, het lijkt mij goed dat via een motie van de Staten benadrukt wordt dat de toezichtrol van de provincie ook op die manier ingevuld wordt.

Ik heb het net gehad over het toezicht. Het is prima dat er een tijdstip wordt genoemd, maar het kan zo zijn dat het onderzoek nog verder moet gaan en ik kan mij niet voorstellen dat de Staten een half onderzoek zouden willen bestuderen en zouden willen behandelen. Het onderzoek moet terdege zijn en moet kwalitatief goed zijn, zodat wij allen kunnen zeggen dat wij iets aan dat onderzoek hebben.

Het tweede punt gaat over het onderzoek dat de waterschappen zelf hebben ingesteld. Ik kan u melden dat men daarmee op dit moment druk doende is. Geo Delft participeert daar onder andere in. Ik verwacht over enige weken dat het onderzoek zal zijn afgerond en uiteraard zal ik de Staten dat laten weten.

Samenvattend kan ik zeggen dat het college sympathiek tegenover deze motie staat.

Motie 2: de schade. Ik ben het met de heer Van Leeuwen vanzelfsprekend eens dat er nogal wat gebeurd is. In dat gebied is ook zeer veel emotionele schade. Ik heb dat zelf kunnen constateren. In de commissie BEM heb ik, en overigens ook de commissaris, uitgebreide informatie gegeven hoe wij als college daarin staan. Wij hebben naar de commissie toe uitgesproken en dat wil ik nog eens herhalen, dat het college de bereidheid heeft om naar middelen te zoeken om daar aanvullend iets aan te doen. Die bereidheid is er. In dat kader past de motie 2 in het beleid zoals het college het heeft uitgelegd in de commissie BEM.

Wij hechten eraan te zeggen, dat de lijn die wij uitgezet hebben in de commissie BEM en terug te vinden is in het stuk dat de Staten hebben ontvangen, willen blijven volgen. Dat wil zeggen: dat er eerst een inventarisatie zou moeten komen over de orde van grootte waarin het Rijk een bijdrage levert; in welke orde van grootte andere partners, de waterschappen, een bijdrage leveren; op welke wijze het fonds schade zou kunnen vergoeden. Als al deze feiten op een rij staan, is het college uiteraard bereid erover na te denken in welke orde van grootte het college een bijdrage via het Nationale Rampenfonds – dat wil ik u nadrukkelijk voorhouden – zou willen leveren.

Op dit moment is er nog veel onduidelijk. Het kabinet heeft inderdaad vrijdag jongstleden de bereidheid uitgesproken om de ramp te laten verklaren onder de WTS. Niet in beeld is momenteel hoe groot de schade is. Ik hoop dat dit spoedig duidelijk zal zijn, zodat op redelijke termijn kan worden bezien in welke mate de bewoners die echt schade hebben geleden, tegemoet gekomen zouden kunnen worden.

Ik denk dat de lijn die de heer Van Leeuwen zo even heeft verwoord, uitermate past in de lijn die ik net geschetst heb; inventariseren via het Nationaal Rampenfonds, kijken welke partners daarin een bijdrage leveren, in welke mate de schade aan de mensen kan worden vergoed. Wij zijn als college bereid om met u, als alle zaken en alle cijfers duidelijk zijn, na te denken over een voorstel en met dat voorstel naar de Staten te komen.

De heer VAN LEEUWEN (SGP): Mijnheer de

Voorzitter! Namens alle fracties kan ik wel zeggen dat ik blij ben dat de positieve grondhouding van het college middels deze motie daadwerkelijk wordt omgezet in het op korte termijn actie ondernemen in aanvullende zin, zoals het college zelf heeft aangegeven. Het lijkt mij dat een daadwerkelijke en morele steun door de bewoners geproefd wordt en dat deze steun ook gestalte krijgt.

Graag maak ik van de gelegenheid gebruik te wijzen op een stijfjout in de motie. Er staat onder het verzoek: "de Staten een voorstel te doen toekomen voor een substantiële financiële tegemoetkoming aan de schade als gevolg Ö". De bedoeling was te zeggen: "Ö aan de gedupeerden als gevolg van de schade Ö". Misschien kan het in die zin alsnog zo uitgevoerd worden.

De heer BINNEKAMP (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Deze wijziging verschaft alleen maar meer duidelijkheid.

Ik wil u ten slotte melden dat het college sympathiek tegenover deze motie staat. Dat wij zoals gezegd, langs de lijn zoals wij die in de commissie BEM omstandig met elkaar hebben besproken en zoals die vanmiddag ook aan de orde is geweest, de bereidheid hebben een bijdrage te leveren. Nadat alle feiten op een rijtje staan, nadat er duidelijkheid is over alle zaken, zal het college met een voorstel komen.

De heer VAN DE GROEP (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Ik dank de gedeputeerde voor zijn beantwoording en voor zijn sympathieke reactie op motie 1. De gedeputeerde wees op de datum die in de motie wordt genoemd. Zorgvuldigheid gaat echter boven tijd. Ik neem aan dat de gedeputeerde vanuit zijn rol erop zal aandringen dat het onderzoek zorgvuldig blijft, maar dat er toch vaart achter gezet wordt en dat de zaak niet nodeloos wordt getraineed. Wij zien dat vaker in situaties waarin mensen de onderste steen boven willen hebben. Dan wordt er van alles bedacht in procedurele zin. Ik denk dat burgers die iets is overkomen, helderheid willen hebben. Dat geldt overigens ook voor burgers die zich afvragen: kan mij dit morgen ook overkomen? Voordat de 'regentijd' in Nederland aanbreekt, zouden wij Ö.

Mevrouw RAVEN (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil nog graag een aanvullende vraag stellen over

de kosten die gemeente maakt. Daarover heb ik de gedeputeerde niets horen zeggen.

Verder spreekt hij over het Nationaal Rampenfonds. Dan moet er echter wel een landelijke inzameling komen. Als dat niet gebeurt, wat dan?

De heer VAN MALENSTEIN (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! De gedeputeerde heeft gewezen op de communicatie en op het voorkomen van emotionele schade. Ik denk dat een van de aspecten die deze gebeurtenis met zich meebrengt en die wij als lering daaruit kunnen trekken, het voorkomen is van al te stellige uitspraken door bestuurder. Daarmee bedoel ik, als een dijkgraaf bijvoorbeeld een uitspraak doet over veiligheid voor inwoners of over veiligheid van de dijken, dat dit soms zo stellig kan overkomen dat andere vormen van bevoegd gezag wellicht geneigd zijn die meteen als ware het honderd procent zekerheid over te nemen. Ik denk dat een kritische houding van de gedeputeerde zeer op zijn plaats is als het gaat over het verrichten van dit onderzoek.

De heer BINNEKAMP (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Dank mijnheer Van Malenstein, voor uw zeer opbouwende woorden.

Even terug naar de woorden van de heer Van de Groep. Ik heb absoluut geen bezwaar tegen de datum van 1 november 2003. Ik heb u al laten weten dat ik 29 augustus jongstleden namens Gedeputeerde Staten al een brief heb doen uitgaan, waarin gevraagd wordt op korte termijn mij een opgave naar aanleiding van een onderzoek te laten zien van de toestand. Wat dat betreft zit daar vaart in. Ik kan u verzekeren dat er ook bereidheid is van de kant van het waterschap, om die duidelijkheid op zo kort mogelijke termijn te hebben. Wat dat betreft liggen het waterschap en ikzelf, als het gaat om snelheid, op één lijn. Ik zal ook zeker al het nodige doen om binnen afzienbare tijd – geen open einde, maar op echt redelijk korte termijn – het resultaat boven tafel te krijgen. Dat zeg ik u dan ook zeker toe.

Wat ik bedoelde te zeggen door de datum van 1 november 2003 te noemen, is dat uit het eerste onderzoek zou kunnen blijken dat wellicht nader onderzoek nodig is en dan moet je even een kleine slag om de arm hebben om de zorgvuldigheid in acht te nemen. Dat neemt niet weg dat de eerste resultaten van het onderzoek zeker op zeer korte termijn boven tafel moeten komen.

Naar aanleiding van de woorden van mevrouw Raven over de gemeente, denk ik dat dit in het hele proces van inventariseren van de schade meegenomen zal worden. Dat stel ik mij althans zo voor. Ik neem aan dat het Rijk, als het gaat om schade richting de gemeente, daarover zeker wel een standpunt zal innemen. Waar ik het over heb, betreft de vergoeding die echt naar de burgers toe gaat en waarvan een inventarisatie zal moeten plaatsvinden. Het komt mij voor dat schade die gemeenten leiden, in een ander gremium aan de orde komen. Dat kan ik echter niet helemaal met zekerheid zeggen, maar als de Staten dat willen, kan ik daar best een en ander aan doen.

Een landelijke inzameling werd genoemd. Dat is juist, maar dat kan nu omdat het kabinet de WTS van toepassing heeft verklaard. Dat houdt in dat de stichting Nationaal Rampenfonds een inzameling kan houden als gevolg daarvan. In die nationale inzameling kunnen allerlei partijen, zoals het ook in onze notitie staat – verenigingen, bedrijven, u en ik -, geld storten. Het college stelt zich voor via deze lijn, via deze methode, als alles duidelijk is, samen met de Staten te praten over de bijdrage die geleverd zal moeten worden.

De motie komt op mij sympathiek over, zoals ik al heb gezegd. Volgens mij kan ik het dus hierbij laten.

De VOORZITTER: Ik sluit de beraadslagingen over dit onderwerp. Ik stel vast dat de Staten de notitie voor kennisgeving hebben aangenomen. Kan ik concluderen dat beide moties unaniem door de Staten zijn aanvaard?

Zonder hoofdelijke stemming aanvaarden Provinciale Staten de moties 1 en 2.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten hierna overeenkomstig het voorstel.

PS2003ZCW01

Voorstel van Gedeputeerde Staten van 1 juli 2003 tot positieve advisering aan het Commissariaat voor de Media inzake de representativiteit van de regionale omroep en bekostiging van de regionale omroep.

De VOORZITTER: Het stuk is aangemeld als ster-

stuk. De heren Bisschop en Van Kranenburg willen een stemverklaring afleggen.

De heer BISSCHOP (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Hoewel zulks niet blijkt uit het verslag van de commissie Zorg, Cultuur en Welzijn van 25 augustus, gehouden in kasteel Amerongen, wil ik toch graag zeggen dat ik daar namens onze fractie heb duidelijk gemaakt dat wij niet akkoord gaan met dit voorstel. Naar ons oordeel is namelijk de samenstelling van het programmabepalend orgaan onvoldoende representatief en overigens heeft onze fractie ook op onderdelen bezwaar tegen de programmering van deze regionale omroep.

De heer VAN KRANENBURG (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! De fractie van de ChristenUnie hecht eraan haar waardering uit te spreken voor het werk van RTV Utrecht. Hoewel niet alle programma's en de keuze van het moment van uitzending gelijkelijk onze waardering genieten, hebben wij wel een probleem met de samenstelling van de programmaraad. Deze zou breder mogen zijn, zodat aan de pluriformiteit van de kaart van kerkelijk Utrecht beter recht wordt gedaan. Desniettenstaande wordt de ChristenUnie geacht te hebben ingestemd met het voorstel.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten hierna overeenkomstig het voorstel, waarbij de fractie van de SGP geacht wordt tegen het voorstel gestemd te hebben.

PS2003BEM35

Voorstel van Gedeputeerde Staten van 19 augustus 2003 tot vaststelling van de 6^e wijziging van de begroting 2003.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig het voorstel.

Afscheid van de heren drs. G.H. Terpstra en drs. J.F.M. Gaillard.

De VOORZITTER: Tegen de heer Terpstra zou ik de voor hem bekende woorden willen spreken: "Vriend kom hogerop". U moet echter daartoe wel naar beneden komen. Wellicht dat ook voor de heer Gaillard hier een plek te maken is. Ik zal u beiden toespreken.

Staten van Utrecht, reeds nu, zo kort na de verkiezingen nemen wij afscheid van een tweetal Statenleden. Dat is allereerst de heer Gaillard. Natuurlijk zouden wij een uitvoerige discussie kunnen aangaan over de vraag hoe zich dat verhoudt tot de verkiezingen. Wij zijn er in dit landje altijd snel bij te roepen dat wij gelegitimeerd zijn door de kiezer; dat wij een mandaat hebben. Zo is er nog een aantal dingen te verzinnen. En het is natuurlijk ook zo, en vanzelfsprekend past enige oplettendheid om snel te verdwijnen nadat je gekozen bent. Voordat u echter denkt van: nou, nou, die Gaillard krijgt er één mee!, haast ik mij te zeggen dat het in dit geval toch begrijpelijk is. Afgezien van het feit dat u de provincie ook middels uw positie in Leusden hebt gediend – wij doen in deze provincie immers alles samen – is natuurlijk ook een benoeming tot het burgemeesterschap altijd een onverwachte. Als je burgemeester wilt worden, dan is het lastig dat te timen met een moment waarop je een lidmaatschap van een vertegenwoordigend orgaan beëindigt. Dus uit dat oogpunt bestaat er alle respect voor dat u tussentijds opstapt. Het burgemeesterschap trok u kennelijk. Uit ervaring weet ik niet als sollicitant maar als selecteur dat het inderdaad soms een loterij is; veel liefhebbers en soms weinig plekken. U mag echter per 1 september al burgemeester van Son en Breugel zijn. Uw voorganger heeft daar kennelijk goed werk verricht, want hij heeft een herindelings met Eindhoven weten te voorkomen. Dus dat getuigt ervan dat dit dorpje knap weerstand biedt.

Van onze kant, namens de Staten, wens ik u graag veel succes daar. Dank, een beetje over de korte periode heen, ook wijzend naar Leusden, voor wat u voor deze provincie heeft gedaan. Ik laat dat graag vergezeld gaan van de gebruikelijke roemer. U moet er inmiddels aan gewend zijn: houdoe! En bedankt. (Applaus)

Mijnheer Terpstra, ook van u nemen wij afscheid. Dat was niet zo'n onverwachts moment, want ver van te voren was al duidelijk dat uw kandidatuur voor de Eerste Kamer natuurlijk afhankelijk is van wat de kiezer zegt ten aanzien van de Staten. U bent een bekend politicus, mag ik toch wel zeggen. Ik zal vast niet de enige zijn die zich u herinnert als een toch wel gewaard financieel woordvoerder van het CDA in de Tweede Kamer. U bent vertrokken naar Provinciale Staten en gaat nu weer

naar de Eerste Kamer. Dat zijn toch sprongen. Er zijn ook sprongen andersom mogelijk vanuit de senaat hier naartoe, maar ik weet niet wat in dat opzicht nog voor u weggelegd is. Opmerkelijk is echter wel dat u die sprongen maakt. Om dat rijtje compleet te maken, zou ik zeggen: ik ben benieuwd naar de gemeenteraad waarin u nog eens terecht komt. Dat zou natuurlijk ook alle kanten op kunnen. Zeer goed voorstelbaar echter, dat wij u zien gaan naar de senaat. Met uw brede ervaring, niet alleen in het Haagse, de Tweede Kamer, maar ook hier, denk ik dat u goed past in dat gezelschap. U hebt het klappen van de Haagse politieke zweep leren kennen en u hebt ook daarvan iets meegenomen naar hier, dat mag gezegd zijn, in de manier waarop u uw Statenlidmaatschap hebt waargemaakt.

U hebt dat niet zomaar waargemaakt; u was ook bereid in een soort tussenperiode de honneurs als fractievoorzitter waar te nemen. Enigszins plotse-ling, door het vertrek van de heer Strien, hebt u die handschoen opgepakt en het is u te prijzen hoe u dat hebt gedaan, want het was ook niet zomaar een voorzitterschap. Ik denk namelijk dat u een belangrijke bijdrage hebt kunnen, mogen en willen leveren aan het tot stand komen van het akkoord voor het huidige college.

In de Staten, mijnheer Terpstra, bent u opgevallen door uw spitsvondige en onorthodoxe manier van debatteren. Ik denk dat die manier velen aanspreekt. Zelf heb ik wel eens gezegd: laten wij niet spreken van veel geschreven tekst en laten wij met elkaar afspreken dat iedereen tien minuten krijgt, ongeacht de grootte van je partij. Dat komt per slot van rekening wel weer goed bij het stemmen. Dat zou er misschien toe leiden dat wij meer van die types zoals u krijgen, die uit onverdachte hoek spitsvondig komen met opmerkingen. Dat niet alleen echter. Waar u ook zeer goed in slaagt, en dat mag een compliment zijn, is dat u eigenlijk – wellicht gewend aan het dualisme in de Tweede Kamer, alhoewel men zegt dat het daar één monistisch geheel is – blijkt hebt gegeven dat de manier waarop u hier zaken hebt gedaan alleszins erop leek alsof u al jarenlang met het dualisme had gewerkt. U tracht niet alleen maar u slaagt er ook in, om in discussies tot de kern door te dringen, - voorzover dat alles niet al door de voorzitter is samengevat, begrijp ik – en daarbij ook nog de

politieke angelen erin te stoppen als dat nodig is. En dat allemaal met een vorm van humor, waardoor je bij de les blijft.

Ik mag zeggen: u hebt zich gemanifesteerd hier in de Staten. Dat siert u. Wat dat betreft zien wij u node gaan. Het zijn niet alleen de financiën waar u ons af en toe de les hebt gelezen, maar openbaar vervoer, het rekeningrijden niet te vergeten, en ook de voorbereiding op de invoering van het dualisme, zijn de onderwerpen waarbij u zich van uw vertegenwoordigende taak hebt gekweten. Wij zijn u daar dankbaar voor. Wij weten ook dat wij daarmee nu een vooruitgeschoven post in de senaat hebben, niet onbelangrijk; dat orgaan wordt hoe langer hoe politieker. En zelf dacht ik, toen ik van uw vertrek hoorde, in u een waardig opvolger van de heer Wöltgens te zien. Niet zozeer dat u van partij zou veranderen, maar die man is mij altijd bij gebleven in de Eerste Kamer in de tijd dat ik daar zelf mocht vertoeven. Die man had inderdaad tien minuten nodig om de financiële beschouwingen te doen in de Eerste Kamer. Daarmee was hij niet alleen een van de weinigen die heel zinnige dingen zei, want financiële beschouwingen in de Eerste Kamer zijn niet de meest spannende onderwerpen. Hij deed het echter bovendien uit zijn hoofd. Ik ga ervan uit dat u op weg bent in dat deel van uw carrière. Ik zie u voor mij in die senaat, sprekend uit uw hoofd, speldenprikkend uitdelend op de bekend humoristische manier en het papier niet nodig hebbend en toch de meest zinnige dingen toevoegend aan het regeren in het Haagse.

Het ga u goed daar aan de andere zijde van het grootste plein in Europa, dat is het Binnenhof, zeggen ze aan beide zijden van dat plein. De Tweede en de Eerste Kamer.

Ik wens u veel plezier en ik dank u zeer voor hetgeen u voor de provincie zichtbaar hebt gedaan. Ik onderstreep dat graag - al is het gebruikelijk, maar de symboliek is belangrijk - met de provinciale roemer.

Zeer bedankt. Het ga u goed. (Applaus)

De heer TERPSTRA (CDA): Mijnheer de Voorzitter! In de geest van uw woorden heb ik hier wat papier meegenomen. Ik wil graag op deze eerste dag waarop ik geen Statenlid meer ben, u toch toespreken. Ik had eigenlijk een beschouwing willen

houden over de rol van de provincie in ons staatsrechtelijk bestel. Maar gezien het feit dat de recepties zeer belangrijk zijn, heb ik alleen maar een kort betoog gemaakt, dat bestaat uit drie punten. Daarmee verraad ik een beetje mijn gereformeerde afkomst uiteraard. Die drie punten heb ik weer onderverdeeld. Het eerste punt in drie punten. Het tweede punt in twee punten. Het derde punt in één punt, en dat moet tegelijkertijd ook het hoogtepunt worden.

Toen ik in 1999 in de Staten van Utrecht mocht beginnen, zijn mij drie verschilpunten met Den Haag opgevallen. In de eerste plaats: de veel meer informele verhouding tussen leden en ambtenaren en ook tussen regeringspartijen en oppositiepartijen. Het feit dat bijvoorbeeld bijna alle belangrijke buitenlandse gastlandprojecten van onze provincie zijn gebaseerd op de visie van de CDA-boer Henk van de Broek en de GL-bankier Bas Rüter, zou in Den Haag onmogelijk zijn geweest. En wij hebben dat vier jaar zo gedaan, tot groot voordeel van alle gastlandprojecten in Oost-Europa. Ik hoop dat in het kader van de dualisering, die toch een beetje het Haagse model als norm heeft genomen, deze goede elementen in uw Staten behouden blijven.

In de tweede plaats viel mij op dat hier heel sterk werd gediscussieerd over de taken die de provincie zou moeten uitvoeren en wat de burgers daarvan vonden. Daarbij speelde heel vaak het argument, dat het Rijk vond dat wij zouden moeten nadenken over wat de provincie zou moeten doen. Mede door de opkomst van Pim Fortuyn is naar mijn idee duidelijk geworden dat de burger zelf zich veel meer afvroeg wat het Rijk zou moeten doen. Op dit gebied lag de provincie eigenlijk voor.

Mede door deze discussie is in het laatste collegeakkoord, waarover de voorzitter reeds sprak - gesloten door vier Jannen, Bas en ik -, de uitvoering centraal gesteld. Ook nu weer liggen wij voor op het Rijk, omdat deze discussie bij het Rijk nu pas wordt opgestart.

Redenen genoeg naar mijn idee om als provincie zelfbewust verder te gaan.

Het derde verschil is de verzorging van de inwendige mens tijdens de vergaderingen en tijdens de dinerpauzes. Daar ligt de provincie mijlenver voor op het Rijk en ik hoop voor u dat het verschil zo

groot blijft en voor mijzelf uiteraard dat het verschil kleiner wordt. Maar dan wel harmoniseren op het hoogste peil uiteraard. (Hilariteit)

Ik wil ook nu reeds de medewerkers die daarvoor gezorgd hebben, bij voorbaat zeer hartelijk danken.

Mijn werkzaamheden binnen de Staten lagen op het gebied van Verkeer en Financiën. Ik zal eerst iets zeggen over het Verkeer. Dit is overigens het tweede stuk met de twee punten. Voor de duidelijkheid zeg ik dit nog even.

Het eerste punt van de twee punten is het Verkeer. Een van mijn belangrijkste woordvoerderschappen binnen de fractie was de gladheidbestrijding in de zomer. Op dat gebied is bij mijn beste weten de afgelopen vier jaar ook niets misgegaan. (Hilariteit) En er zijn weinig dossiers waar je dat van kunt zeggen.

Daarnaast hebben wij bijna religieuze discussies gevoerd over de auto en over de wegen. Op nationaal niveau komt de eer toe aan Tineke Netelenbos; ik ben dus zeer ruimdenkend. Het verschil in waardering van de auto door de burger enerzijds en de politicus anderzijds en het verschil daartussen te verkleinen. Op provinciaal niveau is dat gebeurd door het door mij reeds genoemde zeer bijzondere akkoord, waarin wordt voorgesteld ook de rondwegen te zien als een onderdeel van de leefbaarheid. Als het nut er is doe je het wel, is het nut er niet doe je het niet.

Tijdens mijn tocht naar het schitterende afscheidsdiner van onze CDA-fractie, waarvoor ik de fractie nog even hartelijk wil danken, is het mij opgevallen dat ook Montfoort een schitterende rondweg heeft, ondanks het feit dat Bas Levering daar jaren wethouder is geweest. (Hilariteit)

Het hoogtepunt op het gebied van verkeer is volgens mij geweest het torpederen van het rekeningrijden. Ook de voorzitter sprak daarover. Terwijl de 'schoten' op dit punt, Deetman en Opstelten, al lang bogen voor een kleine fooi uit Den Haag, heeft Utrecht, zowel de stad als de regio, de rug recht gehouden. Mijn advies aan de huidige Staten is dan ook om nooit te buigen voor geld uit Den Haag. Hier wil ik allen van de dienst Verkeer en Vervoer hartelijk danken voor al hun prettige samenwerking. Ook de gedeputeerden Doede Kok en Marianne Kallen: hartelijk dank voor alles wat wij hebben mogen realiseren of wat wij hadden willen

doen. Het laatste is vaak omvangrijker, uiteraard. (Hilariteit) Ook de dienst, onder leiding van Herman Kok, wil ik hartelijk dank zeggen.

Nu Financiën.

Ik heb ook heel plezierig samengewerkt met Jan van Bergen, op basis van dezelfde visie van de rol van het geld in het beleid. Dit wordt even een heel serieus punt. Het beleid staat centraal en het geld is dienend. Maar veel sociaal-democraten en christendemocraten waaronder Jan en ik, zijn zich zeer bewust van een tijd dat een degelijk financieel beleid absolute voorwaarde is voor welk beleid dan ook, ook voor het sociaal beleid. Je zou het bijna kunnen samenvatten als sociaal-conservatief. Financiële mensen zijn door hun degelijkheid sociaal. Dat is een van de kernpunten van Jan en mijzelf. Hoop ik tenminste. Niet voor niets heb ik GL bij de begrotingsbehandeling nog eens moeten waarschuwen voor een amendement van de door mij zeer gewaardeerde Monrooij van de ChristenUnie die GL in het financiële verderf wilde storten. Jammer genoeg was dit advies tevergeefs. Wel ben ik mij bewust van het feit dat zowel voor mijn tijd als na mijn tijd de financiële ruimte veel kleiner is geweest dan de afgelopen vier jaar. Relatief gezien heb ik dus gemakkelijk praten. Alleen zou ik willen zeggen: het werk wordt veel leuker als je geen geld hebt. Dat geldt speciaal voor diegenen die altijd zeggen dat het in het leven niet gaat om geld maar om idealen. Al is het mij als financieel woordvoerder opgevallen, dat deze mensen tot de geldbehoevende groepen politici behoren.

Tot slot nog twee dingen waar ik trots op ben.

Een beetje trots ben ik op het feit dat het mij gelukt is met een fractie van dertien leden, als enige hier in deze Staten fiftyfifty gestemd te hebben, zonder dat ooit iemand gevraagd heeft hoe dat kan.

En waar ik heel erg trots op ben, is op mijn eigen fractie en op de samenstelling daarvan; een echte afspiegeling van de bevolking. Jammer genoeg heb ik één keer in een debat moeten vaststellen dat veel fracties op het gebied van man-vrouw veel meer lijken op de SGP, die daarop wel door diezelfde fracties worden bekritiseerd, en veel minder lijken op het CDA. Dit verschil van het CDA met de rest van onze Staten, wordt na vandaag nog veel groter. Immers, dat heb ik thuis uitgerekend: ik ga weg als één man, maar ik wordt opgevolgd door twee vrou-

wen. Hierbij wil ik Jobke Vonk feliciteren met haar benoeming als Statenlid en haar veel succes wensen. Dat is mijn tweede opvolgster. De eerste is Anneke Raven en die wil ik ook graag heel veel succes wensen.

Tot slot wil ik de commissaris bedanken voor zijn zeer hartelijke woorden. Zaterdag heb ik tegen Anneke Raven gezegd dat er nog nooit over mij zo mooi gesproken wordt als zaterdag. Ik kan dat uiteraard niet herhalen, maar u hebt een zeer eervolle tweede plaats Ö (Hilariteit) Ö ten aanzien van het over mij spreken. Daarvoor wil ik u hartelijk dank zeggen. In de dankwoorden aan u wil ik alle medewerkers van de griffie en van het provinciaal apparaat bedanken voor alle goede zorgen en voor alle prettige verhoudingen.

Buitengewoon veel dank voor de mooie roemer. Dank u zeer. Het ga u allen goed. (Applaus)

De heer GAILLARD (VVD): Mijnheer de Voorzitter! U had beter de volgorde van sprekers kunnen omdraaien, dan had voorgaand hoogtepunt tot het laatst bewaard kunnen worden.

Ik wil graag toch iets zeggen en ik zal dat doen in de lengte die overeenstemt met de duur waarin ik in uw midden heb verkeerd.

Het is kort, te kort om echt op een goede manier aan de gang te gaan. Maar de reden voor mijn afscheid is een heel vreugdevolle; het burgemeesterschap is toch in onze samenleving nog steeds een heel bijzondere plek en ik heb dan ook geen weerstand geboden aan de mogelijkheid die mij gegeven is. Het betekent dat ik maar heel kort in uw midden ben geweest. Ik moet zeggen dat de ruim vijf maanden die ik hier rond heb gelopen, in verwondering heb rondgelopen. De provincie en de Staten, zijn toch iets heel anders dan een gemeente en een gemeenteraad. Ik heb heel bewust ja gezegd toen mij werd gevraagd of ik beschikbaar zou zijn voor de Staten. Als wethouder - er is al aan gerefereerd - heb ik gemerkt hoe deze provincie bezig is, met name het college van Gedeputeerde Staten, inhoud te geven aan de samenwerkende provincie. Als wethouder heb ik mogen ervaren dat dit college daadwerkelijk probeert dichtbij de mensen, bij de gemeenten en dichtbij de gemeentebesturen te staan. Ik denk dat dit een heel goede ontwikkeling is en een ontwikkeling die ook noodzakelijk is wil je betekenis blijven geven aan die provincie als tussenbestuur.

Ik heb het met heel veel plezier een aantal maanden mogen meemaken, maar ik zei u ook: het was wel even wennen. Wennen aan de procedures, wennen aan de lengte van besprekingen en ook wennen aan de bijzondere wijze waarop soms met het dualisme wordt omgegaan.

Wat ik heel bijzonder heb gevonden, is de start van de collegeonderhandelingen en van het college. De nadrukkelijke aanbeveling van de informateur om te komen tot een stuk bestuurlijke vernieuwing, en ik denk dat het heel goede aanbevelingen zijn geweest. Ik denk ook dat het goed is geweest, zij het niet in volle omvang, dat er een begin is gemaakt met de invulling van die aanbevelingen. Ik wens u dan ook toe dat in de komende tijd die aanbevelingen over het functioneren van het provinciebestuur ook verder worden ontwikkeld en worden ingevuld. Dat is namelijk nodig om ook het bestuur van de provincie bij de tijd te houden. Ik wens u toe dat u daarin slaagt.

Met alle verwondering die ik hier heb gehad en die ik ook bij andere nieuwkomende Statenleden af en toe proefde, dacht ik dat ik misschien zou kunnen eindigen met een aanbeveling. Ik zou mij kunnen voorstellen dat u, als voorzitter, het initiatief neemt met die nieuwe mensen gewoon eens een keer een gesprek te hebben, om die mensen te vragen wat hen opvalt als zij rondlopen in zo'n Statenzaal, als zij bij commissievergaderingen zijn. Het zou namelijk maar zo kunnen zijn dat daar aanbevelingen uit voortvloeien, waar je als Staten je voordeel mee zou kunnen doen.

Ik dank u hartelijk voor de plezierige samenwerking. Ik wens mijn opvolgster, die gelukkig ook uit Leusden komt, Sylvia Oosterhuis, heel veel succes toe, en ik wens ook u heel veel succes toe. Dank u wel. (Applaus)

De VOORZITTER: Dank u beiden zeer voor uw reacties. Wij wensen u beiden al het goede toe. Daarmee sluit ik deze vergadering.

(Sluiting om 16.20 uur.)

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van
Provinciale Staten van 20 oktober 2003.

De voorzitter,

De griffier,